

des ad, desto længere vil det være, inden vi faae et Ministerium, som kan kaldes et demokratisk Ministerium. Naar det ærede Medlem fra Nøen (Bojssen) udtalte, at han troede, at denne Sag ved at komme i Finantsudvalget vilde komme til at træffe meget længe ud — denne lille Lov, der i Sammenligning med Finantsloven kun er en lillebitte Fjer, men som han var bange for vilde blive til en hel Høne, lægge Æg og komme med en hel Mængde Kyllinger, naar den kom derind, og dette vilde jo være meget farligt — saa tror jeg i Virkeligheden ikke derpaa. De, der stemme for at henvise Sagen til Finantsudvalget, gjøre det vistnok i den Mening, at de gjerne vilde have denne Sag igjennem, saaledes at der her fra Thinget kunde blive talt et Ord, saa at Ministeren, selv om han skulde tvinge sig lidt, selv om han fandt, at det virkelig var en noget stram Sele, kunde sige: Det er det Samme, da jeg mærker, at Thinget er stemt for Sagen, saa hør mig over i det andet Thing i denne Lønne, saa skal jeg vide at holde den! Jeg tillod mig derfor før at indlægge et Ord for at henvise Sagen til Finantsudvalget, men ikke for at sætte Brede op mellem de forskellige Grupper her i Thinget. Det undrer mig derfor, at den ærede Ordfører opfattede mig anderledes, jeg synes, at var der Noget, der talte forsonende Ord, saa var det mig, det var ialtsald min Mening; har jeg ikke faaet denne frem, har jeg enten udtrykt mig forkert eller er maaske kommen til at lægge Tonen paa et urigtigt Sted, saa at det kunde synes, at der laa noget Andet i Ordene, end hvad der var Meningen.

Winther: Det ærede Medlem for Hølbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) indtager et saa overlegent Standpunkt i sin Dmtale af andre Medlemmer her, at han maa have en særlig Indbildning om sin Vigtighed og Visdom. Han talte blandt Andet om — jeg kan ikke negte, at jeg havde ventet Assistance fra et andet Sted — at jeg og flere andre Menneſter heri Thinget staa paa „Lilfeldighedens Standpunkt“, og at det var vor Regel. Det tænker jeg er temmelig — jeg tør ikke rigtig kalde det det, jeg mener, — men det er en noget nærgaaende Uttring. Men det kan, som sagt, kun have sit Udspiring fra en Overbevisning hos den Mand, der kommer med den, at han er en ganske anderledes Vismand end den eller dem, han betegnebe paa den Maade. Det ærede Medlem kan maaske siges at staa paa et fast Stade, forsaavidt som han jo skal gjøre Indvendinger mod Alt, hvad der fremkommer, da det er hans største Lyſt, at der ingen Ting kommer ud af den lange Forhandling. Det kunde jeg siger som Retorsion til det ærede Medlem. Det er nu ikke saa, at det, det ærede Medlem siger, gjør videre Indtryk paa mig; men jeg synes dog, at jeg ikke kan finde mig i, at jeg betegnes som

staaende paa Lilfeldighedens Standpunkt. Nei, man kan staa paa det praktiske Standpunkt, at man vil have Noget ud af de lange Forhandlinger, og dette Standpunkt, hvorpaa jeg staa, tror jeg ikke, at man med nogen Berettigelse kan kalde et Lilfeldighedens Standpunkt. Finantsudvalgets ærede Formand (Bojssen) optraadte advarende mod Forslaget fra det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og fandt sig endog saa besjætet til at minde om, at Karnevalstiden — nei, den ere vi jo netop i — men Fastelaansløjerne vare forbi. Det var dog en besynderlig Betegnelse af dette Forslag efter den Motivering, det har faaet, og den Støtte, det har faaet fra forskjellige Sider. Det forekommer mig at være meget besynderligt, at det ærede Medlem vilde optræde med denne Betragtning. Jeg skal inderlidt her, da det er blevet saa bestemt udtalt fra ærede Medlemmers Side, som ere i dette Lønningsudvalg, at Uanskeligheden for denne Sag har sin Oprindelse fra et bestemt Vindringsforslag til Finantsloven, spørge, hvad i al Verden der skulde være til Hinder for at man prøvede paa i Finantsudvalget at faae det klarer, om der var nogen Grund til at komme med denne Paaſtand, og om man maaske der paa en nem Maade kunde løse Sagen. At gaa hen nu og forestille sig, at Finantsudvalget skulde agere Lønningsudvalg, fordi det faaer denne Sag sendt til sig, er en Overdrivelse, om hvilken jeg ikke begriber, af hvilken Grund den er kommen frem, Hjøndt jeg nok kan forstaa, at det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojssen) maa holde sin Haand over dette Lønningsudvalg, da vi endogaa høre hans Venner deri true med, at de have i Sinde ikke mere at være deri. Det er jo saa naturligt, at han saa tager under sin Beskyttelse saa værdifulde Kræfter, der ogsaa høre til dem, der i Visdom og Selvfølgelig af deres Dygtighed staa langt over mig og flere Andre her i Thinget, som han tillod sig at nævne. At saadanne Mænd skulde kunne drives ud af et saadant Udvalg, vilde jo være en Skam og Skade, som Thinget paa ingen Maade kunde være tjent med. Inidderlidt forekommer det mig, at, naar man vil holde sig til Sagen og tage den ganske simpelt, ligger den i dette Dieblit for saaledes, at der ikke fra Lønningsudvalgets Side er Udſigt til, at Sagen kan komme v. dere. Det siges, at Grunden dertil er et Forslag, der er paa Finantsloven, og nu er det foreslaaet at henvise Sagen til Finantsudvalget, for at man kan se, om dette kan bringe Sagen i Gang igjen. Det er den simple Sammenhæng med denne Sag, og den behøver ikke at skrues op til det, som flere forskellige ærede Medlemmer have villet gjøre den til. Jeg skal altsaa trods Alt, hvad der tales om Fastelaansløjer etc., tillade mig fremdeles at stemme for det Forslag, som foreligger.